

Citation:

C.J. Matthes, Levensbericht F.Z. Ermerins, in:
Jaarboek, 1873, Amsterdam, pp. 17-19

LEVENSBERIGT

VAN

F. Z. ERMERINS,

DOOR

C. J. MATTHES.

Secretaris der Natuurkundige Afdeling.

FRANS ZACHARIAS ERMERINS werd den 8sten November 1808 uit een aanzienlijk Zeeuwsch geslacht te Middelburg geboren. In 1826 van de Latijnsche school aldaar tot de Academische lessen bevorderd, bezocht hij de Leidsche Universiteit; als student in de medicijnen, na het uitbreken der Belgische revolutie met de Leidsche jagers uitgetrokken, hervatte hij, na behouden terugkeer, met verschen ijver zijne studiën, die hij de kroon opzette door zijne promotie den 3^{den} November 1832, op eene dissertatie: *de Hippocratis doctrina a prognostice oriunda.*

Vervolgens zette hij zich als arts in zijne vaderstad neder, en huwde met BARTA ANTONIA VAN DER FEEN, welke echt met verscheiden kinderen werd gezegend. Weldra mogt hij zich in eene vrij aanzienlijke practijk verheugen, die hem echter niet beletten kon om de beoefening zijner geliefde Grieksche medici voort te zetten, en daarvoor elk uurtje dat maar aan zijne dagelijksche bezigheden ontwoekerd kon worden, uit te zuinigen. Dit nam intusschen niet weg, dat hij zich de benoeming tot Voorzitter der Provinciale Geneeskundige Commissie en tot Secretaris van het Provinciaal Zeeuwsch Genoot-

JAARBOEK 1873.

2

schap liet welgevallen. In 1839 dreef hem zijne voorliefde voor de classieken naar Parijs, om aldaar in de Koninklijke boekerij als post te vatten ten einde uitsluitend werk te maken van het afschrijven en collationneeren van oude handschriften, in het bijzonder van ARETÆUS; hetwelk het volgende jaar reeds vruchten droeg in de uitgave zijner *Analecta medica Graeca*, waarop al spoedig meer volgde.

Toen daarop de Hoogleeraar S. E. STRATINGH overleden was, werd ERMERINS in diens plaats te Groningen beroepen, welk beroep hij aannam en den 12^{den} September 1844 aanvaardde met het houden eener Oratie: *de veteris medicorum interpretis munere a medicis non recusando*. Hij hield nu collegie over vele onderdeelen der medicijnen, bij gebrek aan een genoegzaam aantal Hoogleeraren veelal op één hoofd opgehoopt, waarbij, schreef ERMERINS aan een goed vriend, Professoren noch Studenten plegen te winnen; sedert 1852 bepaalde hij zich echter tot algemeene pathologie, pathologische anatomie en histologie, waarbij nog klinische lessen kwamen in het Academische hospitaal. In weêrwil van die drukke werkzaamheden mogt hij er in slagen, na tien jaren arbeids, zijn hoofdwerk *Hippocratis et aliorum medicorum veterum reliquiae* ten einde te brengen, waarvan de druk op zijn voorstel door onze Academie, waarvan hij sedert 1855 lid was, ondernomen en voleindigd werd in 3 zware quarto deelen.

Welligt ten gevolge van al die inspanning had helaas zijn gezigt veel geleden, en werd hij met algeheele blindheid bedreigd, voor welke ramp intusschen zijn overlijden aan typhus op den 27sten Mei 1871 hem behoedde.

ERMERINS paarde aan noeste vlijt en taaije volharding groote eerlijkheid en eenvoud van karakter, die hem aller hoogachting en liefde verwierven.

Wat zijne geleerdheid betreft, zoo noemt CH. DAREMBERG hem „une des gloires de l'érudition médicale.” De onderstaande lijst van uitgaven moge van zijn stalen ijver getuigen;

LIJST VAN 'S MANS GESCHRIFTEN.

Dissertatio de Hippocratis doctrina a prognostice oriunda.
L. B. 1832. 4°.

Analecta medica Graeca. Ibid. 1840.

Hippocratis liber de victus ratione in morbis acutis. Accedunt Observationes criticae in Soranum Ephesium de arte obstetricia morbisque mulierum. L. B. 1841. 8°.

Oratio de Veterum medicorum interpretis munere a medicis non recusando (in *Annal. Acad.* anni 1844). 4°.

Aretaei Cappadocis quae supersunt. Traj. ad Rhen. 1847. 4°.

Oratio de perpetuis materiae et formae in vita mutabilitate ac motu. Groningae 1851. 8°. (et in *Annal. Acad.* 1851, 4°).

Hippocratis et aliorum medicorum veterum reliquiae. Mandato Acad. Reg. Disc. quae Amstelodami est. Traj. ad Rhen. 1859—1864, 3 vol. 4°.

Continuatio epimetri [ipsum epimetrum invenitur in Hippocrat. edit. vol. III. p. XCII—CXLI] *ad editionem Hippocratis.* Accedunt nonnulla ad Aretaeum; Traj. ad Rhen. 1867.

Oratio de vetere medicina graeca ante aetatem Alexandrinam (in *Annal. Acad.* 1865—66).

Sorani Ephesii liber de muliebribus affectionibus. Traj. ad Rhen. 1869. 8°.
